

Powszechny
dziennik praw państwa i rządu
dla
cesarstwa austriackiego.

Część XLIX.

Wydana i rozesłana dnia 9. Siepnia 1851.

Allgemeines
Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt
für das
Kaiserthum Oesterreich.

XLIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. August 1851.

Część XLIX.

Wydana i rozestana dnia 9. Sierpnia 1851.

175.

Okólnik ministerstwa wojny z dnia 21. Lipca 1850.

dotyczący dymisji landwerów (przeznaczonych do obrony w kraju żołnierstwa),
obecnie już dwanaście lub więcej lat służących.

Na uczyniony najuniżeńszy wniosek, raczył Najjaśniejszy Pan, J. C. Mość, Najwyższem postanowieniem Swem z dnia 16. Lipca 1851, najłaskawiej zezwolić na dymisyę landwerów, zostających obecnie już lat dwanaście, albo więcej w służbie wojskowej i zarazem rozporządzić, ażeby z prostego żołnierstwa wszyscy, z szarż zaś połowa, natychmiast, reszta zaś z tychże ostatnich dopiero wtedy dymisyę otrzymali, aż zupełnie użytecznymi się staną, wstępujący w miejsce szarż dymisyonowanych.

Co się z tym dodatkiem do powszechnej podaje wiadomości, iż bliższe przepisy względem postępowania, przy wykonaniu tych dymisyj zachować się mającego, osobnem będą udzielone rozrządzeniem.

Csorich m. p.

176.

Okólnik ministerstwa wojny z dnia 25. Lipca 1850,

dotyczący uwolnienia od stępla kwitów, wydanych przez inwalidów wojskowych na otrzymane wsparcie z fundacyj, założonych w skutek ostatnich wypadków wojennych.

Na mocy prowizorycznej ustawy taksalnej i stęplowej z d. 9. Lutego 1850, mianowicie pozycyi taryfowej $\frac{44}{48}$ lit. l, kwity na wspomozenia, przypadające inwalidom wojskowym z funduszów, założonych w skutek ostatnich wypadków wojennych, są bezwarunkowo od opłaty stępla wolne; co, w skutek rezolucyi c.k. ministerstwa finansów z dnia 28. Lipca r. b. Nr. 18875, nastąpionej na wniesione zapytanie, do powszechnej podaje się wiadomości i zachowania.

Csorich m. p.

XLIX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. August 1851.

175.

Erlass des Kriegsministeriums vom 21. Juli 1851,

betreffend die Entlassung der gegenwärtig zwölf Jahre oder darüber dienenden Landwehr-Mannschaft.

Seine Majestät der Kaiser haben mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 16. Juli 1851, über erstatteten allerunterthänigsten Vortrag, die Entlassung der gegenwärtig bereits zwölf Jahre oder darüber dienenden Landwehrmänner huldreichst zu bewilligen und anzuordnen geruht, dass die in diese Kategorie gehörigen Landwehr-Gemeinen alle, von den Chargen aber nur die Hälfte sogleich, der Rest der Letzteren aber erst dann entlassen werden, wenn der Ersatz für die entlassenen Chargen vollkommen brauchbar herangebildet seyn wird.

Dieses wird hiermit unter dem Beifügen zur allgemeinen Wissenschaft bekannt gemacht, dass die näheren Weisungen wegen des bei Vollziehung dieser Entlassungen zu beobachtenden Verfahrens mittelst eines besonderen Erlasses unter Einem ertheilt werden.

Csorich m. p.

176.

Erlass des Kriegsministeriums vom 25. Juli 1851,

in Betreff der Stämpelfreiheit der Quittungen invalider Krieger über Unterstützungen aus den, in Folge der letzten Kriegs-Ereignisse gegründeten Stiftungen.

Den Quittungen über solche Unterstützungen, welche invaliden Kriegern aus den für sie in Folge der letzten Kriegs-Ereignisse ins Leben getretenen Stiftungen zufließen, kommt mit Hinblick auf die Tarifspost 48, litera l des provisorischen Tax- und Stämpel-Gesetzes vom 9. Februar 1850, die unbedingte Befreiung von der Stämpelgebühr zu, welches in Folge einer, auf hierortige Anregung erfolgten Eröffnung des Finanzministeriums vom 28. Juni l. J., Nr. 18.875, zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben wird.

Csorich m. p.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 27. Lipca 1851,
którem się, w porozumieniu z ministerstwem finansów, reguluje postępowanie z listami, przydybanymi w transporcie zakazanym.

Aby zebrać w jedno przepisy, dotyczące postępowania z listami, w zakazanym transporcie zatrzymanymi, wydane przez powszechną kamerę nadworną pod dniem 26 Marca 1836. L. 1799-pp. *) i pod d. 28 Czerwca 1847 L. 24145—878, tudzież, aby oraz pogodzić niektóre postanowienia onychże ze zmianami, zaszłemi tymczasem w ustawodawstwie pocztowem, widzi się ministryum handlu spowodowanem, wydać w porozumieniu z ministerstwem finansów, rozporządzenia następujące:

1. Jeżeli przydybane zostaną listy lub pisma peryodyczne (gazety, żurnale) w transporcie zakazanym przepisami pocztowemi, będzie czyn ten, stosownie do ustaw opisany (ust. karn. na przest. dochod. §§. 535 aż do 537), a oraz będą prawne zabezpieczenia środki zaprowadzone, mianowicie zaś listy i pisma peryodyczne zatrzymane, które w przestąpieniu praw znajdują się, nawet choćby takowe markami były opatrzone.

Oprócz tego, żądać należy:

- a) złożenia przepisanej należitości pocztowej, a to podług najwyższej taksy portoryjnej 9-krajarowej od każdego pojedynczego, nie nad jeden łót ważącego listu, równie jak od każdej do pojedynczego adresata wystosowanej paczki gazet, nie nad jeden łót ważącej, z zastosowaniem powszechnie przepisanej progresyji wagi i portoryum, jeżeli z okoliczności i z wykazów, ze strony osoby zatrzymanej przedłożonych, nie pokazuje się, że na odległość między urzędem pocztowym, gdzieby list miał być podany, a urzędem pocztowym, od któregooby nastąpiło było wydanie onegoż adresatowi, — mniejsza należitość portoryjna została ustanowioną.
- b) zabezpieczenia kary wedle wymiaru w §. 568. ust. karn. na przest. doch. ustanowionego, wyjąwszy przypadek, o którym stanowi §. 428. ust. kar. na przest. dochod., a to: w pięciorakiej kwocie należitości portoryjnej, w razach §^m 423. pod 1) i §^m 427 pod 2) w dwunastokrotnej zaś kwocie onejże, w razach §^m 423 pod 2) i §^m 429 wskazanych, nigdy jednak niżej jednego złotego reńskiego.

Wypadałoby przeto np. za list zatrzymany w transporcie zakazanym, ważący 2¹/₂ łóta, gdyby miała zastosowanie najwyższa taksa portoryum, złożyć należitość portoryjną 27-krajarową, a oprócz przypadku dobrowolnego złożenia kwoty karnej (§. 428) zabezpieczyć oraz karę pieniężną w kwocie 2 złt. r. 15 kr. (§. 423 (1) 427), albo 5 złt. r. 24 kr. (§. 423 (2) 429).

2. Jeżeli w miejscu, gdzie czyn ma być opisany, znajduje się urząd pocztowy, i jeżeli nie zachodzą poszlaki innego przestąpienia, jak tylko przepisów pocztowych, czyn w urzędzie pocztowym ma być opisany; jeżeli zaś oraz o inne idzie przestąpienie a czyn w innym urzędzie dochodowym lub politycznym opisany być ma, należy przybrać do tego, o ile to bez szkodliwej stać się może przewłoki, urzędnika pocztowe-

*) W zbiorze nstaw politycznych i rozporządzeń tom 64. Nro 60. str. 468.

Verordnung des Handelsministeriums vom 27. Juli 1851,
 wodurch, im Einvernehmen mit dem Finanzministerium, das Verfahren bei Anhaltung
 von Briefen im verbotenen Transporte geregelt wird.

Um die Vorschriften, welche über die Behandlung der im verbotenen Transporte angehaltenen Briefe von Seite der allgemeinen Hofkammer unterm 26. März 1836, Z. 1799-pp. *), und 28. Juni 1847, Z. 24145-878, erlassen sind, in eine einzige zusammenzufassen und einige Bestimmungen derselben mit den mittlerweile eingetretenen Veränderungen in der Postgesetzgebung in Einklang zu bringen, findet sich das Handelsministerium im Einvernehmen mit dem Finanzministerium zu nachstehenden Anordnungen bestimmt:

1. Werden Briefe oder periodische Schriften (Zeitungen, Journale) in einem durch die Postvorschriften untersagten Transporte betreten, so ist die Thatbeschreibung auf die vorschriftmässige Art (Strafgesetz über Gefällsübertretungen, §§. 535 bis 537) aufzunehmen, und es sind zugleich die gesetzlichen Massregeln der Sicherstellung zu ergreifen, insbesondere aber die in der Uebertretung gefundenen Briefe und periodischen Schriften, selbst, wenn dieselben mit Marken versehen wären, anzuhalten.

Ueberdiess ist zu fordern:

- a) Der Erlag der gesetzlichen Postgebühr und zwar, wenn nicht aus den Umständen und den von der angehaltenen Partei gelieferten Nachweisungen hervorgeht, dass für die Entfernung zwischen dem Postamte, bei welchem der Brief hätte aufgegeben werden sollen, und dem Postamte, bei welchem die Abgabe an den Adressaten zu geschehen hat, ein milderer Portosatz entfällt, nach dem höchsten Portosatze von 9 kr. für jeden einzelnen nicht mehr als Ein Loth wiegenden Brief, und jedes an einen einzelnen Adressaten gerichtete Zeitungspacket im Gewichte von nicht mehr als Ein Loth unter Anwendung der allgemein vorgeschriebenen Gewichts- und Portoprogression;
- b) die Sicherstellung der Strafe nach dem im §. 568 G. St. G. festgesetzten Ausmasse, nämlich ausser dem Falle, von welchem der §. 428 G. St. G. handelt, und zwar in den im §. 423 unter 1. und im §. 427 angeführten Fällen mit dem fünffachen, hingegen in den im §. 423 unter 2. und im §. 429 angeführten Fällen mit dem zwölffachen Betrage der entfallenden Postgebühr, niemals aber unter Einem Gulden.

Es wäre sonach z. B. für einen im verbotenen Transporte angehaltenen Brief im Gewichte von 2½ Loth, wenn der höchste Portosatz in Anwendung kommt, die Portogebühr von 27 kr. zu erlegen, und ausser dem Falle der freiwilligen Erlegung des Strafbetrages (§. 428) die Strafe von 2 fl. 15 kr. (§. 423 (1) 427) oder 5 fl. 24 kr. (§. 423 (2) 429) sicherzustellen.

2. Befindet sich in dem Orte, in welchem die Thatbeschreibung aufzunehmen ist, ein Postamt, und waltten nicht Anzeigen einer anderen Uebertretung als jener der Postvorschriften ob, so ist die Thatbeschreibung bei dem Postamte aufzunehmen; handelt es sich jedoch zugleich noch um andere Uebertretungen und wird die Thatbeschreibung bei einem anderen Gefällsamte oder einer politischen Behörde aufgenommen, so ist, wenn es ohne einen

*) In der Sammlung der politischen Gesetze und Verordnungen LXIV. Band, Nr. 60, Seite 468.

go w miejscu znajdującego się albo ekspedyenta pocztowego, ekspedytora pocztowego, lub też pocztmistrza.

3. Zatrzymane listy i gazety, winny wraz z złożoną należnością portoryjną, jeżeli nie zachodzą poszlaki innego jakiego przestąpienia, bezzwłocznie oddane być temu urzędowi pocztowemu, w którym, lub za spółdziałaniem którego, nastąpiło opisanie czynu, albo też najbliższemu urzędowi pocztowemu, jeżeli przy opisanu czynu nie miało miejsca spółdziałanie urzędu pocztowego, urząd pocztowy odbierający, potwierdzi odebranie albo w samym opisanu czynu, albo osobnem pismiem poświadczeniem i przesła przedmioty sobie oddane do miejsca przeznaczenia, w napisie wymienionego.

Ten sam urząd pocztowy, albo jeżeli czynność urzędu dochodowego nie była przedsięwziętą na miejscu urzędu pocztowego, wykonujący urząd dochodowy i osobno ku temu ustanowieni urzędnicy śledczy, mają także prawo, jeżeli nastąpiło zaniechanie zwyczajnego postępowania karnego i nie ukazują się poszlaki innego przestąpienia, wydać stronom na żądanie listy zatrzymane, jeżeli ilość takowych u jednej a tej samej osoby nie nad pięć wynosi, za złożeniem należności portoryjnej, podług najwyższej ustanowy taryfowej 9 - krajcarowej od listu pojedynczego, dla własnego przez nich przesłania na miejsce przeznaczenia.

W tym jednak razie, po złożeniu kwoty portoryjnej i kwoty z dobrowolnej ugody wypadającej (§. 428), na każdym liście stempel urzędowy będzie wyciśnięty, z dołożeniem oraz na adresie wyrazów: „angehalten und freigemacht“ (zatrzymano i uwolniono).

Jeżeliby zatrzymane przesyłki opatrzone były markami listowemi albo gazetowemi, będzie na tychże markach wykonana obliteracya (zniszczenie dalszego ich użycia) przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej.

Należności portoryjne, przez organ dochodowy w ten sposób odebrane, wciągnięte także do rejestru A. jako depozytum, które dochodowy urząd, z końcem każdego miesiąca bezpośrednio odwiezie drogą administracyi kameralnej powiatowej (dyrekcyi finansów powiatowej, intendancyi finansów) do dyrekcyi poczt kraju koronnego (w królestwie Lombardzko-Weneckiem do dyrekcyi poczt prowincjonalnych).

4. Jeżeli pokazują się poszlaki, że zatrzymanymi listami albo pakietami gazetowemi inne przestąpienie zamierzonym było, natędy z takowemi przedmiotami wedle §§ów 553, 554 i 571 ust. kar. na przest. dochod. postępować należy. Otworzenie podejrzanego listu albo pakietu, przedsięwziętem będzie przez władzę, do dochodzenia przypadku karnego powołaną, z przybraniem obwinionego, a jeżeliby się to bez szkodliwej czasu straty wykonać dało, z przybraniem tego, do którego list jest adresowany.

5. Co do środków służących do odkrycia i przeszkodzenia nadużyciu przesyłek od portoryum uwolnionych, mającemu na celu bezpłatne przesłanie listów i gazet, należności portoryjnej podlegających, pozostają w swej mdey przepisany istniejące.

6. Jeżeli przydybany, przy zakazanym transporcie jednego lub więcej listów albo gazet, przy zatrzymaniu, oprócz wypadającej należności portoryjnej złoży także i karę pieniężną wedle wymiaru, ustanowionego w §. 428 ust. kar. na przest. dochod., natenczas ograniczać się winno tylko na opisanie czynu, względem którego już żadne dalsze po-

nachtheiligen Aufschub geschehen kann, ein Beamter des im Orte befindlichen Postamtes oder der Postexpedient, Postexpeditor, Postmeister beizuziehen.

3. Die angehaltenen Briefe und Zeitungen und die erlegte Postgebühr sollen, wenn keine Anzeigung einer anderen Uebertretung vorhanden ist, unaufgehalten dem Postamte, bei welchem oder unter dessen Mitwirkung die Thatbeschreibung aufgenommen wird, oder sofern ein Postamt bei der Aufnahme der Thatbeschreibung nicht mitwirkte, dem nächsten Postamte übergeben werden; dieses hat den Empfang entweder in der Thatbeschreibung oder mit einer abgesonderten schriftlichen Bescheinigung zu bestätigen und die übergebenen Gegenstände an den in der Ueberschrift ausgedrückten Ort der Bestimmung zu befördern.

Dieses Postamt, oder wenn die Gefällsamthandlung nicht an dem Orte eines Postamtes stattgefunden hat, das ausübende Gefällsamt und die eigens aufgestellten Untersuchungsbeamten sind auch ermächtigt, wenn die Ablassung vom ordentlichen Strafverfahren stattgefunden hat, und die Anzeigung einer anderen Uebertretung nicht vorhanden ist, die angehaltenen Briefe, falls deren Stückzahl bei einer und derselben Partei fünf nicht übersteigt, den Parteien auf ihr Verlangen gegen Erlag der Postgebühr nach dem höchsten Tarifsatze von 9 kr. für den einfachen Brief zur eigenen Beförderung an den Bestimmungsort auszufolgen.

In diesem Falle ist aber nach erlegtem Porto- und Straf-Abfindungsbetrage (§. 428) auf jeden Brief die Amtsstampiglie aufzudrücken und auf der Adresse beizusetzen: „Angehalten und freigemacht.“

Sollten die angehaltenen Sendungen mit Brief- oder Zeitungsmarken versehen seyn, so ist durch das Aufdrücken der Amtsstampiglie auf dieselben zugleich die Obliteration zu vollziehen.

Die von einem Gefälls-Organ in dieser Art eingehobenen Portogebühren sind von demselben in Register A als Depositum eingetragen, und am Schlusse jedes Monates unmittelbar vom Amte im Wege der Cameral-Bezirks-Verwaltung (Finanzbezirks-Direction, Finanz-Intendanz) an die Postdirection des Kronlandes (im lombardisch-venetianischen Königreiche an die Provinzial-Postdirectionen) abzuführen.

4. Sind Anzeigungen vorhanden, dass mit den angehaltenen Briefen oder Zeitungspacketen auch eine andere Uebertretung beabsichtigt wurde, so soll mit den angehaltenen Gegenständen nach den §§. 553, 554 und 571 G. St. G. verfahren werden. Die Eröffnung des verdächtigen Briefes oder Packetes ist nur von der zur Untersuchung des Strafalles berufenen Behörde mit Beiziehung des Beschuldigten und, wenn es ohne einen nachtheiligen Zeitverlust ausführbar ist, desjenigen, an den der Brief gerichtet ist, vorzunehmen.

5. In Absicht auf die Massregeln zur Entdeckung und Verhinderung des Missbrauches portofreier Sendungen zur gebührenfreien Beförderung portopflichtiger Briefe und Zeitungen bleiben die bestehenden Vorschriften in Wirksamkeit.

6. Erlegt derjenige, der beim vorschriftwidrigen Transporte eines oder mehrerer Briefe oder Zeitungen betreten wird, bei der Anhaltung nebst der entfallenden Postgebühr den Strafbetrag nach dem im §. 428 G. St. G. festgesetzten Masstabe, so ist sich bloss auf die Aufnahme der Thatbeschreibung zu beschränken, und über diese Uebertretung kein wei-

stępowanie miejsca oie ma. Do odebrania tego złożenia upoważniony jest każdy urząd pocztowy lub inny dochodowy, który przedsięwziął opisanie czynu, lub do którego takowe odesłaniem zostało na mocy §^{fu} 540 ust. kar. na przest. dochod. bez różnicy kwoty. Postępowanie prawne, ma jednak miejsce względem takowych wtedy, gdy są przytem prawne innych przestępień poszlaki.

7. Urząd pocztowy, który uskutecznił opisanie czynu, ma takowe odesłać drogą §^{fem} 540 ust. karn. na przest. dochod. wskazaną.

8) Urzędy pocztowe, są obowiązane, wpływające kary pieniężne oddzielnie od opłat dochodowych obrachowywać i z końcem każdego miesiąca do kas powiatowych (intendancyjnych) odwozić.

9. Urzędy celne graniczne, są obowiązane uczynić podróżujących, z zagranicy przybywających, uważnymi na istniejący zakaz przesłania listów, przed przedsięwzięciem śledztwa celnego urzędowego zapytać się ich, czy wiozą ze sobą listy lub gazety, należytościom pocztowym ulegające, a w razie twierdzącym, wezwać ich do oddania takowych urzędowi pocztowemu.

O czem uwiadomione zostają ces. król. urzędy pocztowe do ścisłego zachowania się, z tym dodatkiem, iż w równy sposób ze strony ministerstwa finansów odbierają polecenie w tej mierze także i władze dochodowe w tych krajach koronnych, gdzie w wykonaniu stoi ustawa karna o przestępstwach dochodowych z d. 11. Lipca 1835 r.

Baumgartner m. p.

178.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. Lipca 1851,

obowiązujące w owych krajach koronnych, w których zaprowadzona jest ustawa o postępowaniu karnem z dnia 17. Stycznia 1850 r.,

mocą którego stanowi się, iż na przyszłość sądy krajowe wraz ze skargą o nieważność wyroku śmierci, przedkładać winny zdanie trybunałowi przysięgłych, sporządzone stosownie do §. 349. postęp. karnego, tudzież, iż w razie odrzucenia skargi o nieważność, postępowanie prawne jednocześnie rozpocząć należy.

Ażeby w przypadkach, w których przeciw wyrokom śmierci, wydanym przez trybunały przysięgłych, wniesioną zostanie skarga o nieważność, uchylić zwłokę tak dręczącą dla skazanego, pochodzącą w razie odrzucenia skargi o nieważność z tego powodu, iż akta ze strony najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego pierwszej wracane być muszą do sądu krajowego, ażeby takowe drogą, wskazaną w §. 349. post. kar. z dnia 17. Stycznia 1850 r. i w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 14. Stycznia 1851. N. 13. d. p. p. na powrót onemu trybunałowi w celu uczynienia przedstawienia do Najjaśniejszego Pana, J. C. Mości, przedłożone były, ministerstwo sprawiedliwości widzi się spowodowanym, wydać rozporządzenie tej osnowy, iż na przyszłość sądy krajowe wraz ze skargą o nieważność wyroków śmierci przedłożyć winny zdanie trybunału przysięgłych, sporządzone na zasadzie §. 349. postęp. kar. bezpośrednio po ukończeniu rozprawy; prokuratorowie rządowi zaś obowiązani są przedstawić jednocześnie osobno opinię swoją c. k. wyższemu trybunałowi i sądowi kasacyjnemu, który

teres Verfahren zu pflegen. Zur Annahme dieses Erlages ist jedes Post- oder andere Gefällsam, bei welchem die Thatbeschreibung aufgenommen oder an das dieselbe zufolge des §. 540 G. St. G. geleitet wird, ohne Unterschied des Betrages ermächtigt. Das gesetzmässige Verfahren hat jedoch, wenn rechtliche Anzeigen anderer Uebertretungen vorhanden sind, rücksichtlich derselben Platz zu greifen.

7. Das Postamt, bei welchem eine Thatbeschreibung aufgenommen wird, hat dieselbe auf den §. 540 G. St. G. vorgezeichneten Weg zu leiten.

8. Die Postämter sind gehalten, die eingeflossenen Strafgelder abgesondert von den Gefällsgeldern zu verrechnen, und am Schlusse eines jeden Monats an die Bezirks- (Intendantz-) Cassen abzuführen.

9. Den Gränzzollämtern liegt ob, die aus dem Auslande kommenden Reisenden auf das bestehende Verbot der Beförderung von Briefen vor der Vornahme der zollämlichen Untersuchung aufmerksam zu machen, sie zu befragen, ob sie Briefe oder postpflichtige Zeitungen mit sich führen, und wenn dieses der Fall ist, sie aufzufordern, die Briefe an das Postamt zu übergeben.

Die k. k. Postämter werden hiervon zur genauen Darnachachtung mit dem Beisatze in Kenntniss gesetzt, dass im gleichen Sinne auch die Gefällsbehörden der Kronländer, in welchen das Strafgesetz über Gefällsübertretungen vom 11. Juli 1835 in Wirksamkeit steht, von Seite des Finanzministeriums angewiesen werden.

Baumgartner m. p.

174.

Erlass des Justizministeriums vom 28. Juli 1851,

wirksam für jene Kronländer, in denen die Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 in Wirksamkeit steht, wodurch bestimmt wird, dass in Zukunft die Landesgerichte mit den Nichtigkeitsbeschwerden gegen Todesurtheile zugleich das vom Schwurgerichtshofe nach Massgabe des §. 349 der Strafprocess-Ordnung abzufassende Gutachten vorzulegen haben, und dass das gesetzliche Verfahren hiermit im Falle der Verwerfung der Nichtigkeitsbeschwerde gleichzeitig einzuleiten ist.

Um in jenen Fällen, wo gegen die von den Schwurgerichtshöfen gefällten Todesurtheile die Nichtigkeitsbeschwerde ergriffen wird, die für den Verurtheilten höchst qualvolle Verzögerung zu beseitigen, welche sich bei Verwerfung der Nichtigkeitsbeschwerde daraus ergibt, dass die Acten vom obersten Gerichts- und Cassationshofe erst dem Landesgerichte zurückgestellt werden müssen, um auf dem durch den §. 349 der Strafprocess-Ordnung vom 17. Jänner 1850 und durch die kaiserliche Verordnung vom 14. Jänner 1851, Nr. 13 Reichsgesetzblatt, vorgezeichneten Wege an denselben Behufs der weiteren Vorlage an Seine Majestät wieder überreicht zu werden, findet das Justizministerium sich zu der Anordnung bestimmt, dass in Zukunft die Landesgerichte mit den Nichtigkeitsbeschwerden gegen Todesurtheile zugleich das vom Schwurgerichtshofe in Gemässheit des §. 349 der Strafprocess-Ordnung unmittelbar nach der Verhandlung abgefassete Gutachten vorzulegen, die Staatsanwälte aber gleichzeitig ihre diessfällige abgesonderte Aeussderung an den obersten Gerichts- und Cassationshof zu erstatten haben, welcher sodann im Falle der Verwerfung der Nichtig-

w razie odrzucenia skargi o nieważność, akta wraz z opinią swoją względem możliwego ulaskawienia skazanego przedłoży ministerstwu sprawiedliwości stósownie do własnoręcznego reskryptu cesarskiego z dnia 14. Stycznia 1851 r.

Krauss m. p.

179.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 2. Sierpnia 1851,

kótrem się obwieszcza postępowanie z obligacyami pięcio- i cztero-procentowemi, pochodzącemi z pożyczki, zaciągniętej za pośrednictwem domu Goll, na dniu 1. b. m. w rzedzie 319. wylosowanemi.

Odnosnie do okólnika n. a. rządu z dn a 29. Października 1829, czyni się powszechnie wiadomo, że obligacye pochodzące z pożyczki, zaciągniętej za pośrednictwem domu Goll, na dniu 1. Sierpnia r. b. w rzedzie 319 wylosowane, a mianowicie:

pięcio-procentowe lit. AA. od N^{ru} 5900, aż włącznie do 6000,

cztero-procentowe lit. B. od N^{ru} 1, aż włącznie do 1567,

podług postanowień Najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818, za nowe, w pierwotnej stopie w monecie konwencyjnej uprocentowane zapisy długu Stenu wymienione będą.

Fb. Krauss m. p.

keitsbeschwerde die Acten mit seinem Gutachten über die allfällige Begnadigung des Verurtheilten in Gemässheit des kaiserlichen Handschreibens vom 14. Jänner 1851 an das Justizministerium leiten wird.

C. Krauss m. p.

179.

Erlass des Finanzministeriums vom 2. August 1851,

womit die Behandlung der am 1. d. M. in der Serie 319 verlostten Obligationen des vom Hause Goll aufgenommenen Anlehens zu fünf und vier Percent kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Circular-Verordnung der niederösterreichischen Regierung vom 29. October 1829 wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die am 1. August d. J. in der Serie 319 verlostten Obligationen des vom Hause Goll aufgenommenen Anlehens, und zwar:

zu 5 Percent, Lit. A A von Nr. 5900 bis einschliessig 6000,

zu 4 Percent, Lit. B von Nr. 1 bis einschliessig 1567,

nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818 gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfusse in Conventions-Münze verzinsliche Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.

Ph. Krauss m. p.

